

mrtvecu. Kakor so namreč pri mrliču, (ako ga pogledamo od strani) odvdignjena glava, roki in nogi mimo ostalega trupla, tako so tudi vrh Kleka odvdignjeni trije posamezni vrhunci iz njegovega v drugem ravnega površja. Priprosti narod pa baje pravi v svoji domišljiji, da je to, — Klek namreč — grob kraljeviča Marke. —

Eno uro od te postaje oddaljene so toplice Lešče, ki imajo baje 36° gorkote po Celziju. Ako bi pa koga mikalo priti do Severina, ki je že ob kranjski meji pri Kolpi, dospel bi tudi lahko do tja odtod v kakih 3 urah. — Ne dalječ od te postaje mejila sta se tudi nekdanja slunjski in ogulinski graničarski regiment.

Daljna vožnja za potnika ni mikavna, marveč dolgočasna, samotna. Kultiviranega sveta je videti le malo, bivališč pa skoraj nič. Amerike-željni bi tudi tu dobili dovolj praznega sveta. —

Naslednja postaja bila nam je Tounj, ki je videti jako dolgočasen, a tudi siromašen kraj. Domačini ponujali so nam na prodaj — lešnike. Pač pičli zaslužek! Za to se pa priporočajo potnikom od tod tem bolj mikavni izleti: 1. v Plaški, t. j. velika vas, kjer stoluje karlovški pravoslavni vladika; — 2. v Slunj, ki slovi zarad jako zanimivih slapov — njih 13 — vode Slunjice; in 3. k Plitvičkim jezerom. Ta jezera ima pač moja malenkost že zdavnej „na piki“, drugo vprašanje pa je: jih bo li kedaj tudi videla. Zvedenci trdijo, da ona niso le samo prva in največja naravska krasota Hrvatske, ampak celo tudi ena najlepših in najbolj interesantnih posebnosti v Evropi, — da! nazivljejo jih celo naravno čudo sveta, kateremu ni najti sličnosti (enakosti). V podnožju gorovja Mala Kapela, v divjeromantičnem okrožju nahaja se v terasno vzdigajočem se stopnevanji eden nad drugim 13 jezer, 7 večjih in 6 manjših. Dvanajst jih je po 20 večjih in 10 manjših slapovih drugo z drugim sklenjenih. Odtok iz zadnjega jezera je h krati izvir reke Korane. Ako človek o takih naravnih čudih bere ali pripovedovati sliši, ni zameriti, da rodi kaj tacega skoraj nebrzdano vidaželjnost v duši občudovalcev naravskih lepotij. —

(Dalje sledi.)

Zgodovina fara ljubljanske škofije.

X. Zgodovina dobrovske fare pri Ljubljani.

Spisal **Anton Lesjak**. Založil **Jernej Babnik**. — Tiskali **J. Blaskovniki nasledniki** v Ljubljani.

Č. g. kapelan A. Lesjak, ki je obljubil še-le pred letom v svoji knjižici „Stara božja pot Marije Device na Dobrovi“, da poda v kratkem natančnejšo sliko vse dobrovske fare v njeni preteklosti in sedanjosti, izpolnil je že to svojo obljubo s pričujočo lepo knjigo. Veliko truda in raziskavanja je trebalo pri sestavi te zgodovine, kar kaže zaznamek premnogih tiskanih virov in rokopisov; za knjigo pa je to najboljši dokaz verodostojnosti! — Pisatelj je razdelil 172 strani obsežajočo knjigo v XVI poglavij. V teh opisuje pred vsem, dobrovsko faro zani-

mivo v prirodoznanskem in zlasti skrbno v statističnem oziru; za tem nam slika versko in intelektualno stran Dobrovčanov, in pripoveduje povest bližnjih gradov in gradičev. V V. poglavji podaja črtico o Dobrovi, kot bivši podružnici šentvidske fare; v VI. pogl. pa beremo kako in zakaj se je l. 1723. ločila Dobrova od Št. Vida. Najobširnejši (53 strani) in najtemeljitejši je VII. oddelek, kjer čitamo vso predzgodovino in zgodovino farne cerkve in štirih podružnic. „Preobsežen se bo morebiti kateremu zdel ta oddelek. A pripomniti moram, da je knjiga namenjena tudi božjepotnikom in bi bila brez tega oddelka nepopolna“ — pravi pisatelj; mi pa menimo, da je baš v tem oddelku nakopičenih toliko prevažnih historičnih in kulturnih podatkov, da mu bodo zato hvaležni zlasti domači zgodovinarji. — Za poglavji o zidanih znamenjih v fari, v župnišči in cerkvenih posestvih beremo v XI. pogl. dalje in krajše življenjepise a) samostojnih duhovnih pastirjev, b) duhovnih pomočnikov in c) subsidijarijev. XIII. poglavje pa ima naslov: „Odlični Dobrovčani“, v čegar prvi polovici se slikajo život in zasluge — duhovnikov, v drugi pa — svetnih. Med temi, čitamo so se posebno ljubeznjivostjo popisane vrline prezaslužnega deželnega glavarja kranjskega dr. Jožefa Poklukarja. — Priloge so pridejane sledeče: ustanovni dekret mil. g. knezo-škofa Viljema grofa de Lêslio z dne 8. jul. 1723. leta; pismo papeža Pija IX. z dne 6. avg. 1858. l. radi popolnih odpustkov med šmarnimi mašami in pismo sv. Očeta Leona XIII, z dne 26. avg. 1879. l., s katerim se popolni odpustki podaljšajo do nedelje slad. imena Marijinega. — Lično tiskana knjiga je vseskozi spisana skrbno in premišljeno v priprostem jeziku ter okrašena s 4 fotografičnimi slikami g. dr. Fr. Lampeta. Gospodu pisatelju čestitamo! — Svojim čitateljem pa toplo priporočamo to knjigo v naročbo.

X. Y.

Poučni in zabavni drobiž.

Bolgarski časopisi. V Bolgariji izhajajo sledeči nepolitični listi: Veterinarna sbirka, mesečnik, Juridični časopis, Sbornik za narodne umotvore, nauke in književnost, Perijodično Spisanje, Svjet, Pedagogium, Dualma v Sofiji, Domači prijatelj, Celina, Juridečki pregled v Plovdivu, Trud v Trnovem, Iskra in Den v Šumnu, Učiteljski drugar, Izvor, Nova Svetljava v Slivnu in Sudbenu Biblioteku v Jomboli.

Novice.

— **Osobne vesti.** Praktični zdravnik gosp. dr. Anton Šifrer v Ribnici, imenovan je deželnim okrožnim zdravnikom za ribniški zdravstveni okraj — Namestnim učiteljem veronauka na tukajšnji spodnji gimnaziji imenovan je č. gosp. dr. Andrej Karlin, pomožnim katehetom na vadnici, pa č. g. stolni vikar Mat. Mrak. — Načelnikom postaje „Pod zelenim hribom“ dolenske železnice imenovan je pristav c. kr. državnih železnic, g. Avgust Kobler. — Č. g. Janez Mesar, dež. posl. in župnik v Bohinjski Bistrici, je dobil župnijo Šmartno pri Kranji.

— **Odlikovanje.** Srebrni križec za zasluge je podelil